

TERÖRİZMİN CEZASI (7)

(...dünden devam)

Vallahi o, kaba, katı yürekli değildi. Merhametliydi. Hanımlarını kırmaz, incitmezdi. Hizmetçisi Enes, kendisine on yıl hizmet ettiğini, onun bir dünya işi yüzünden kimseyi azarlamadığını, *"Niçin şöyle yaptın"* demediğini anlatmıştır.

Mekke'yi fethettiği zaman, amcasını öldürmüş olan Hind'i, katil Vahşî'yi ve kendisinin can düşmanları olan Mekke liderlerini affetmişti. Acaba birkaç deve, amcası Hamza'dan daha mı kıymetliydi ki amcasının katillerini affediyor da birkaç deve götürmüş olan, sonra elbette yalvarıp af dileyen zavallıları affetmiyor ve öyle feci bir biçimde öldürtüyor?

Bu tür rivayetler, şiddetten zevk alan sadist insanların uydurmasıdır. *Kur'ân*'ın tanımladığı o ümmî, zarîf, yüksek ahlâk, şefkat ve merhamet sahibi Peygamber, bu tür yalan ve iftiralarla berîdir.

Âyet, Peygamber'e ve devlete karşı kütleli bir terör ve savaş hareketine girenleri bastırmakla ilgili cezayı belirlemekte ve böyle davranışlar içine girecekler göz dağı vermektedir. Gerektiğinde düzenin korunması için caydırıcı ağır cezalar uygulamak zorunluluğu doğar. Nitekim dünyanın çeşitli ülkelerinde terör hareketlerine karşı eylemlerde üç yüz, beş yüz kişinin birden öldürüldüğü görülmektedir. Yirmi birinci asrın başlangıcı olan şu zamanda bu tür imha hareketleri olağan görülürken, *Kur'ân*'ın, kütleli terör için koyduğu ve bugünküyle mukayese edildiğinde çok hafif kalan bu cezayı merhametsiz, vahşice saymak, insâf dışı bir yargı olur.
